išmestume iš jos apdraudos reikalus ir grįštume šio žurnalo leidimą kultūriniu - religiniu pagrindu lietuvių kalba.

M. Sąjungos stipendijų fondo įsteigimo mintis kilo iš Julijos Mack, 5-os kuopos narės. Įvairių įvairiausių pasiūlymų redagavimu, sugestijom, įstatymų keitimo suformulavimu pasižymi mūsų Sąjungos Motinėlė — įkūrėja Uršulė Jokūbauskaitė–Daukantienė.

Apskrities seimeliuose dažnai mes matome sąjungiečių rankų darbų parodas. Mūsų apskrities 15-ta kuopa Brocktone ir 30-ojo seimo patalpas 1963 m. puošė rankų darbais. Taip pat, įvykusių seimelių metu, Brocktone, buvo suruoštos paveikslų trys parodos, margučių Worcesteryj, Mass. religinių siuvinių parodos.

Buvo įsteigtas „Bendradarbių fondas". Tai organizuotas pinigų rinkimas savam organui ir katalikėms moterims Lietuvoj, kad Lietuvos seimo rinkimų metu turėtų lėšų agitacijai. Buvo siūloma 5 c. mokestis kiekvienai narei. Ragino apskrities kuopas, kad Lietuvos katalikėms prenumeruotų „M. Dirvą" ir kad sąjungietės užsisakytų liedžiamą Katalikių Moterų žurnalą: „Moterį" tikslu paremti.

Iš mūsų apsk. iždo nekartą būdavo pasiųsta aukų Lietuvos Katalikių Moterų Centrui. Buvo organizuota apskrityj tam tikslui lioterija. Jau 1924 m. buvo mesta mintis parodyti ir svetimtaučiams, ką gali lietuviai, ir garsinti lietuvių vardą.

Ryšiai su Lietuva buvo branginami. Kai kunigai vykdavo Lietuvon, prašydavo ten organizuotas lietuves pasveikinti. O dabartiniai siunčiami siuntiniai Lietuvon ar nėra ženklas lietuviško patriotizmo, ar nėra tai seseriškos meilės pasireiškimas? Kas tik tautiška, lietuviška — kuopos remia. Remia lietuviškus visus aštuonis vienuolynus, Lietuvių Tarybos darbus, BALFą, Vasario 16-o Gimnaziją Vokietijoj. Lietuvių Fondas pamažu pradeda įsisąmoninti. Remiama Šiluvos Marijos Koplyčios įrengimas Vašingtono Katedroj, Dvasinė Lietuvių Seminarija Romoj.

Tos, kurios ligi šiandien savuose susirinkimuose atnešėte ir išsaugojote brangų lietuvišką žodį, lietuvišką vardą, išnešėte ant savo pečių visų darbų naštą, nenurimkite. Kvieskite į savo eiles kuo daugiausia. Tegul ir jos užsikrečia ta aukos dvasia! Tegul ir jos išgyvena lietuvišką išdidumą — būti tomis, kuriomis mus skyrė Tvėrėjas.

Mass., Me., ir N.H. Apskritis minint Moterų Sąjungos auksinį jubilėjų pagerbė Sąjungos įsteigėja Uršule Daukantienė (Jokubauskaitė). Sedi iš k. į d. Uršule Daukantienė ir K. Keblinskienė.

2-ra KUOPA — CICERO, ILL.

Neapsakomai džiugu minėti mūsų organizacijos auksinį jubiliejų ir džiaugtis jos šaunių darbų bei laimėjimų pasėkmėm.

Moterų Sąjungos 2-ra kp. suorganizuota 1914 m. gruodžio 13 d. Kuopą įsteigė Barbora Šatkaitė, Veronika Stalilionaitė-Raulinaitienė ir Ona Nausėdaitė.

Šių eilučių rašytojai nuo pat pirmutinių dienų daugiau ar mažiau teko vadovaujamoji rolė ir su pasididžiavimu galiu pasakyti, kad pasirinktą šūkį **Tautai ir Bažnyčiai** ištesėjome.

Nekartodama, ką esu rašiusi 25 m. sukakties knygoje, duosiu trumpą 50 metų veiklos apžvalgą.

Tautybės reikalais, paskelbus Lietuvos Nepriklausomybės Aktą, sąjungietės pirmutinės stojo į Tautos Fondo veiklą, pardavinėjo Laisvės Bonus ir rinko aukas Nepriklausomybės išlaikymui. Kaip tikros Lietuvos dukros sielojomės jos pavergimu ir dedamės prie Tautos Tarybos veiklos, turėdamos ten savo atstovę, žymią veikėją, Sofiją Diržienę.

Parapijos darbuose neatsisakom nei nuo vieno klebono skirto darbo. Parapijai vadovauja didelis Moterų Są-gos prietelis Prelatas I. Albavičius.

Pirmutiniai 25 metai buvo kiek veiklesni, nes dar visos buvome pilnos energijos ir noro veikti. Pastaraisiais metais pirmutinės paseno ir pavargo, o naujų narių permažai įstojo, kad galėtų tęsti darbą ta pačia vaga. Čia, man regis, galėtumėm kaltinti pačios save, kad nesugebėjom tinkamai išreklamuoti ir įtikinti čia gimusias moteris, kad jos jaustų reikalą rašytis į vienintėlę Katalikių moterų organizaciją, o parapijose jų randasi gan daug.

Tiesa, 2-ra kp. laiminga turėdama nemažą skaičių čia augusių ir kuopos veikimas tęsiamas siekiant užsibrėžto tikslo, bet narių galėtų būti žymiai daugiau.

Buvo numatyta, kad vėlesnės ateivės gausiai rašysis į Moterų Sąjungą, kur galėtų reikštis tautiniai ir kultūriniai, bet nusivilta.

Tiesa, įsirašė keleta. Išliko tik viena paėmusi aukščiausią apdraudą. Įsijungė į kuopos veikimą sutikdama užimti įvairias valdyboje vietas ir jas pagirtinai atlikdama, tai Luisė Virkutienė.

Įstojančios į Sąjungą gauna netik materialinę pašalpą, bet susiranda sau artimų draugių, kurios užjaučia nelaimėje ir kartu džiaugias vienos kitų laimėjimais.

Antroji kuopa už pasidarbavinmą ir veikimą visuomenėje rekomendavo dvi nares, kad būtų pakeltos į Garbės Nares, tai Kotryna Srubienė ir Augusta Šatkienė.

Antra kuopa džiaugiasi turėdama narių, kurios ir už kuopos ribų yra žinomos — Centro valdyboje: A. Šatkienė, S. Diržienė, B. Palubinskienė, M. Lukauskienė, M. Druktanienė. Chicagos Apskrityje: K. Srubienė, M. Gerdžiūnienė. Kitos žymios kuopos veikėjos: B. Jakaitienė, B. Činikienė, A. Lorenat, T. Cielak, S. Bočiūnienė, A. Rudinski, K. Lukošaitienė, E. Laurix ir M. Eisinienė, kuri taipgi turi tūkstantinę apdraudą.